

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning samt 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning samt lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund ändras. Syftet med de föreslagna ändringarna är att undanröja vissa problem i anslutning till dubbelbeskattning av inkomster från utlandet och periodisering av skattebetalningen. Genom de föreslagna ändringarna får också företagen bättre möjligheter än för närvarande att undvika sådan dubbelbeskattning av inkomster från utlandet som uppstår då skatt påförs en och samma inkomst både i utlandet och i Finland.

Om den slutliga skatten ännu inte har betalats utomlands då beskattningen verkställs i Finland, ska enligt förslaget den betalda utländska förskottsskatt som motsvarar den slutliga skatten avräknas som utländsk skatt från den skatt som påförs samma inkomst i den ordinarie beskattningen i Finland. Den förskottsskatt som betalats utomlands ska vid avräkningen av utländsk skatt betraktas som skatt som betalats i en främmande stat tills den slutliga utländska skatten har betalats. När beloppet av den slutliga utländska skatten har fastställts ska den finska beskattningen vid behov korrigeras genom att den skattskyldige får återbäring eller påförs kvars-katt. Enligt den gällande lagen kan utländsk skatt avräknas först då den skattskyldige lägger fram en utredning om det slutliga beloppet av den utländska skatten, om grunden för skatten samt om att skatten har betalats.

Vid beräkning av avräkningens högsta belopp ska beräkningen inte längre göras separat för varje land och utöver detta ska in-

komsterna från flera främmande stater räknas samman då avräkningens högsta belopp klarläggs.

Framöver ska den oanvända avräkningen av utländsk skatt kunna dras av från skatt som i Finland påförs inkomst från en främmande stat under de fem följande skatteåren. Avsikten är att den utländska skatten avräknas i den ordning som den oanvända avräkningen av utländsk skatt har uppkommit och den utländska skatten för avräkningsåret först när de oanvända utländska skatterna från tidigare år har avräknats. För närvarande är tiden för utnyttjande av oanvänd avräkning av utländsk skatt ett år och från skatt som betalas i Finland avräknas alltid först den utländska skatt som betalats under skatteåret. Oanvänd avräkning av utländsk skatt uppstår när beloppet av de skatter som betalats i en främmande stat inte på grund av bestämmelserna om avräkningens högsta belopp kan avräknas i sin helhet på den skatt som under skatteåret betalas för utlandsinkomst i Finland.

De föreslagna ändringarna gäller beskattningen av såväl samfund som fysiska personer och dödsbon.

I syfte att förenhetliga bestämmelserna om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föreslås det att tiden för avräkning av utländsk skatt ska ändras till fem år även i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2010 och de tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING.....	3
1 Nuläge.....	3
1.1 Lagstiftning och praxis	3
1.2 Lagstiftningen i utlandet	4
1.3 Bedömning av nuläget	5
2 Föreslagna ändringar	6
2.1 Lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning	6
2.2 Lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	8
3 Propositionens konsekvenser.....	8
4 Beredningen av propositionen	9
5 Ikraftträdande.....	9
LAGFÖRSLAGET	10
om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.....	10
om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund.....	12
BILAGA	13
PARALLELLTEXTER.....	13
om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.....	13
om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund.....	16

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

När en skattskyldig har inkomster någon annanstans än i den egna hemviststaten, hör rätten att beskatta inkomsten antingen till källstaten, dvs. den stat där inkomsten förvärvas, eller till den skattskyldiges hemviststat, dvs. den stat där inkomsttagaren beskattningsmässigt anses ha sin hemvist. Hemviststatens och källstatens beskattningsrätt baserar sig på staternas nationella lagstiftning och dessutom kan det finnas bestämmelser om beskattningsrätten i avtal som staterna har ingått för att undanröja internationell dubbelbeskattning, nedan *skatteavtal*. Skatteavtalen kan emellertid inte ge Finland beskattningsrätt, om en sådan inte finns enligt de nationella bestämmelserna.

I sådana fall där både källstaten och hemviststaten beskattar samma inkomst hos en skattskyldig med lika skatt under samma tidsperiod, är det fråga om juridisk dubbelbeskattning. Internationell dubbelbeskattning kan också vara ekonomisk dubbelbeskattning, då samma inkomst och förmögenhet beskattas såsom två olika skattskyldigas inkomst i två stater. Juridisk dubbelbeskattning undanröjs med skatteavtal samt den finska nationella lagstiftningen då samma skattskyldige beskattas för samma inkomst i både källstaten och hemviststaten.

I Finland föreskrivs det om undanröjande av dubbelbeskattning av inkomst från utlandet i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995), nedan *förfarandelagen*. Bestämmelserna i förfarandelagen tillämpas också då Finland har ingått ett skatteavtal med källstaten, om inte något annat bestäms i skatteavtalet. Enligt förfarandelagen undanröjer Finland dubbelbeskattning hos personer som är allmänt skattskyldiga i landet. Med stöd av skatteavtalen undanröjs dubbelbeskattningen i allmänhet av den stat som är hemviststat enligt skatteavtalet. Dubbelbeskattning kan undanröjas antingen genom avräkningsmeto-

den eller undantagandemetoden. I avräkningsmetoden är grundprincipen den att den skatt som betalats utomlands avräknas från den skatt som ska betalas i Finland. I undantagandemetoden befrias den inkomst som förvärvats utomlands från skatt i Finland, men vid tillämpning av den progressiva skatteskalan påverkar inkomsten skatteprogressionen för andra inkomster som beskattas i Finland.

Enligt 4 § i förfarandelagen beräknas i fråga om utländsk skatt avräkningens högsta belopp separat för varje land och förvärvskälla och i fråga om beskattningen av fysiska personer och dödsbon per inkomstslag. Enligt 5 § i förfarandelagen uppstår oanvänd avräkning av utländsk skatt då beloppet av de skatter som betalats i en främmande stat på grund av bestämmelserna om avräkningens högsta belopp i 4 § i förfarandelagen inte kan avräknas i sin helhet på den skatt som betalas för utlandsinkomst i Finland. Den utländska skatten kan överstiga avräkningens högsta belopp t.ex. då skattesatsen i utlandet är högre än i Finland, då den skattskyldiges beskattningsbara inkomst i Finland är mindre än i utlandet eller då inkomsten från förvärvskällan är förlustbringande i Finland. Oanvänd avräkning av utländsk skatt kan på den skattskyldiges yrkande räknas av från de skatter som det följande skatteåret påförs sådan inkomst från samma stat som hänförs till samma förvärvskälla och inkomstslag. I lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994), nedan *bassamfundslagen*, finns också bestämmelser om avräkning av utländska skatter som betalats av bassamfund. Enligt 6 § i bassamfundslagen kan utländsk skatt på den skattskyldiges yrkande dras av från den skatt som det följande skatteåret ska betalas på bassamfundets inkomst. I bestämmelsen hänvisas det i fråga om oanvänd avräkning och beloppet av avräkningen till förfarandelagen.

I 5 § 1 mom. i förfarandelagen anges det att under det följande skatteåret ska den utländska skatten för innevarande skatteår

alltid avräknas först. Oanvända avräkningar av utländsk skatt kan avräknas det följande skatteåret endast till de delar som avräkningens högsta belopp överstiger beloppen av utländska skatter samma skatteår.

Enligt 2 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) kan förskottsuppbörden av inkomstskatt verkställas antingen som förskottsinnehållning eller som förskottsbetalning. I allmänhet låter betalaren verkställa förskottsinnehållning. Vid förskottsbetalning fastställer man för den skattskyldige skatt som debiteras på grund av inkomst av näringsverksamhet, jordbruk och annan förvärvsverksamhet. Dessutom verkställs förskottsbetalning, om förskottsinnehållning inte kan verkställas. Enligt det krav på motsvarighet om vilket bestäms i 3 § i lagen om förskottsuppbörd ska förskottsinnehållningen så noggrant som möjligt motsvara den skatt som debiteras i den slutliga beskattningen. Enligt kravet på motsvarighet i lagen om förskottsuppbörd kan utländska skatter i Finland beaktas som avdrag från den skatt som påförs utlandsinkomst vid fastställandet av förskottsinnehållningsgrunderna eller förskottsskatten vid förskottsbetalning. I praktiken beaktas de utländska skatter som avräkningen gäller då förskottsinnehållningsprocenten fastställs eller också avräknas de, på den skattskyldiges yrkande, från den förskottsskatt som påförs, om den skattskyldige lämnar tillräckliga uppgifter om påförandet av skatt och skattebeloppet utomlands.

I Finland kan utländsk skatt i allmänhet inte dras av från inkomst som beskattas. I högsta förvaltningsdomstolens beslut HFD 2004:12 anges det att delstats- och förbundsstatsskatter som betalats av ett finländskt bolags filial i Förenta staterna inte kunde avräknas vid bolagets beskattning i Finland som sådana utgifter för inkomstens förvärvande som avses i 7 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968), nedan *näringskattelagen*. Nämda skatter var inte heller avdragbara enligt det avtal om undvikande av dubbelbeskattning som Finland och Förenta staterna ingått om skatter på inkomst och förmögenhet.

1.2 Lagstiftningen i utlandet

Sverige

I Sverige finns bestämmelserna om avräkning av utländsk skatt i lagen om avräkning av utländsk skatt. I Sverige har det maximala beloppet av utländsk skatt som kan avräknas begränsats så att avräkningen kan gälla högst den andel av den svenska skatten som motsvarar den utländska inkomstens andel av de totala inkomsterna (spärrbeloppet). Till de totala inkomsterna räknas inkomster som förvärvats både i utlandet och i Sverige. Utländsk skatt kan inte avräknas till den del den överstiger det skattebelopp i Sverige som hänförs till inkomsten från utlandet.

Den utländska skatt som överstiger avräkningens högsta belopp kan fr.o.m. skatteåret 2009 avräknas i Sverige de fem följande åren. Fram till utgången av 2008 kunde avräkningen ske under loppet av tre år. De utländska skatter som hänför sig till tidigare skatteår avräknas före skatter som hänför sig till senare skatteår. Under avräkningsåret kan det uppkomma en ny oanvänd avräkning av utländsk skatt, om avräkningens högsta belopp inte räcker till för att räkna av den utländska skatten för skatteåret efter att de oanvända avräkningarna av utländsk skatt från tidigare år har dragits av.

I Sverige räknas skatten på olika inkomstslag, dvs. kapital- och förvärvsinkomster, separat på grund av olika skattesatser, varefter skatterna för de olika inkomstslagen räknas samman. Då det högsta beloppet av avdragbar utländsk skatt klarläggs jämför man den utländska skatten med det sammanräknade beloppet av de svenska skatterna för olika inkomstslag.

Enligt den svenska inkomstskattelagen kan den skattskyldige dessutom dra av den utländska skatten som en utgift i den beskattningsbara inkomsten. I Sverige kan man på den beskattningsbara inkomsten dra av antingen den utländska preliminärskatten eller den slutliga skatten. Utländsk skatt kan inte samtidigt dras av från inkomst som beskattas och räknas av från skatt som påförs i Sverige. Om det yrkas att den utländska skatt som avdragits som en utgift senare ska räknas av från skatten i Sverige, korrigeras beskattningen.

gen till de delar skatten har avdragits som en utgift av den inkomst som beskattas.

1.3 Bedömning av nuläget

Eftersom det i förfarandelagen anges att endast den slutliga skatt som betalats till utlandet kan räknas av från skatten i Finland kan det uppstå finansierings- och räntekostnader för de skattskyldiga. I förfarandelagen anges vidare att den förskottsskatt som betalats utomlands och som motsvarar den slutliga utländska skatten inte får avräknas. Vid tillämpning av den nuvarande förfarandelagen kan det uppstå finansierings- och räntekostnader, om den skattskyldige är tvungen att betala skatt för samma inkomst till både källstaten och Finland och den utländska skatten först senare avräknas från den finska skatten. De nuvarande finansieringskostnaderna minskar i viss mån av att avräkningen av utländsk skatt på den skattskyldiges yrkande kan beaktas redan i förskottsuppbörden. Den föreslagna ändringen enligt vilken den utländska förhandsskatt som betalats ska kunna räknas av från den skatt som betalas i Finland, om den slutliga utländska skatten ännu inte har betalats, minskar de kostnader som föranleds den skattskyldige på grund av att beskattningen i Finland och i källstaten inte slutförs samtidigt. Detta effektiviserar också förfarandelagens syfte, dvs. att undanröja internationell dubbelbeskattning.

I den rådande ekonomiska situationen är det viktigt att företagens finansiella ställning förbättras. Då den slutliga utländska skatten ändras efter att beskattningen i Finland har verkställts, korrigeras den avräkning av utländsk skatt som medgetts i den finska beskattningen, och i samband med korrigeringen fastställs det räntepåföljder för den kvarskatt som ska betalas eller den skatt som återbärs.

Den omständigheten att den oanvända avräkningen av utländsk skatt kan dras av enbart under det skatteår som följer på det aktuella skatteåret begränsar de skattskyldigas möjligheter att avräkna utländsk skatt från den skatt som i Finland påförs inkomster från samma stat, förvärvskälla och, vid beskattningen av fysiska personer, samma

inkomstslag. På grund av att den tid under vilken oanvänd avräkning av utländsk skatt kan tillämpas är så kort, blir inkomst som beskattas i källstaten och i Finland i många fall föremål för dubbelbeskattning. Sannolikheten för dubbelbeskattning ökar till följd av att oanvänd avräkning av utländsk skatt kan räknas av endast till de delar som avräkningens högsta belopp under avräkningsåret överstiger beloppen av de utländska skatter som avräknas under samma skatteår.

Den föreslagna ändringen av förfarandelagen ökar de skattskyldigas möjligheter att räkna av den utländska skatten från den skatt som betalas på samma inkomst i Finland. Genom ändringen säkerställer man på ett bättre sätt än nu att förfarandelagens syfte uppfylls, dvs. att dubbelbeskattning undanröjs. Också i den nuvarande ekonomiska situationen är en ändring av förfarandelagen motiverad, eftersom ett företags verksamhet kan vara förlustbringande och då kan utländska skatter som tagits ut för inkomster från utlandet ofta inte alls avräknas på grund av den korta tid under vilken oanvänd avräkning av utländsk skatt kan tillämpas. I sådana fall kommer företagets ekonomi slutgiltigt att belastas av dubbelbeskattning och detta kan försvaga företagets möjligheter att fortsätta sin verksamhet.

Bestämmelsen i 4 § 2 mom. om beräkning av avräkningens högsta belopp separat för varje land begränsar den skattskyldiges möjligheter att räkna av utländsk skatt. Det föreslås att avräkningen inte längre ska beräknas separat för varje land, vilket innebär att undanröjandet av internationell dubbelbeskattning kan säkerställas på ett bättre sätt än för närvarande.

I propositionen föreslås inte några ändringar av de bestämmelser i 4 § i förfarandelagen enligt vilka avräkningens högsta belopp i fråga om utländska skatter beräknas enligt förvärvskälla och, i fråga om beskattningen av fysiska personer och dödsbon, inkomstslag. Det föreslås att kopplingen till inkomstslag och förvärvskälla ska bevaras, eftersom avdragsrätten för förluster enligt inkomstskattelagen (1535/1992) är förknippad med förvärvskälla och i regel också inkomstslag. Enligt 119 och 120 § i inkomstskattelagen kan fastställd förlust från

en förvärvskälla dras av från resultatet från samma förvärvskälla under senare år. Förluster kan inte dras av från inkomster som härör från någon annan förvärvskälla. Enligt 60 § i inkomstskattelagen kan i fysiska personers kapitalinkomstslag fastställas en förlust eller så kan en underskottsgottgörelse som uppkommit på grund av en förlust enligt 132 och 133 § i inkomstskattelagen dras av från skatten på förvärvsinkomst.

I den internationella jämförelsen har man betraktat den svenska lagstiftningen, eftersom Sverige som vårt grannland med sina bestämmelser kan vara av betydelse för huruvida de allmänt skattskyldiga bedriver utlandsverksamhet i Finland eller Sverige. De gynnsammare bestämmelser som iakttas i Sverige kan i vissa situationer sporra skattskyldiga att flytta sin verksamhet från Finland till Sverige. Genom den föreslagna ändringen av förfarandelagen förbättras Finlands ställning i den internationella skattekonkurrensen.

2 Föreslagna ändringar

2.1 Lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning

2 §. Det föreslås att 2 § i förfarandelagen ändras så att i den fastställs när den utländska skatten anses vara betald. Skatten anses vara betald då den slutliga utländska skatten har betalats eller, om den slutliga utländska skatten är obetald, då den förskottsskatt som motsvarar den slutliga utländska skatten har betalats. Med förskottsskatt avses den slutliga skatt som betalats på förhand i utlandet. Syftet med den utländska förskottsskatten är att den slutliga skatten tas ut i förskott i analogi med förskottsinnehållning eller förskottsbetalning enligt lagen om förskottsuppbörd eller komplettering av förskott enligt 34 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Enligt 8 § i förfarandelagen har endast sådan utländsk skatt som betalats slutligt kunnat avräknas från skatt i Finland. Framöver ska det enligt förslaget vara möjligt att avräkna även den förskottsskatt som motsvarar den slutliga skatten, om den har betalats, trots att den slutliga skatten ännu inte har betalats.

4 §. Det föreslås att 4 § ändras så att avräkningens högsta belopp inte längre ska beräknas separat för varje land och att inkomsterna från flera främmande stater ska räknas samman då avräkningens högsta belopp klarläggs. Det att avräkningens högsta belopp inte längre beräknas separat för varje land förbättrar förfarandelagens internationella konkurrenskraft. Dessutom underlättar slopandet av beräkningen per land uppföljningen av oanvända avräkningar av utländsk skatt i och med att avräkningstiden förlängs på det sätt som föreslås i 5 §, eftersom den oanvända avräkningen av utländsk skatt inte längre behöver följas upp separat för varje land. Detta kan beräknas minska den arbetsbörda och de kostnader som lagändringen medför för Skatteförvaltningen.

5 §. Det föreslås att 5 § 1 mom. ändras så att den oanvända avräkningen av utländsk skatt kan räknas av från skatt som i Finland påförs sådan inkomst från samma stat som hänförs till samma förvärvskälla och inkomstslag fem år efter skatteåret. I analogi med den ändring av 4 § som avses ovan föreslås det att vid beräkningen av oanvänd avräkning av utländsk skatt slopas beräkningen per land. Enligt förslaget ska de oanvända avräkningarna av utländsk skatt räknas av i den ordning de uppkommer, dvs. så att den äldsta oanvända avräkningen av utländsk skatt alltid avräknas först. I avräkningsordningen iakttas således samma princip som vad som i 117 § 2 mom. i inkomstskattelagen bestäms om förlustutjämnning. Den utländska skatten för avräkningsåret ska alltid avräknas sist, vilket innebär att då avräkningens högsta belopp begränsar avräkningen, kan den utländska skatten för avräkningsåret eller en del av den åstadkomma en ny oanvänd avräkning av utländsk skatt. Den ordning i vilken de oanvända avräkningarna av utländsk skatt avräknas föreslås inte vara beroende av den skattskyldiges yrkande, utan vid avräkning ska alltid iakttas den ordning i vilken avräkningarna görs.

I tabell I nedan ges det två förenklade exempel på hur oanvänd avräkning av utländsk skatt för år 1 efter lagändringen kan räknas av från den finska skatten år 3. I exemplen har det finska samfundet en filial utomlands som bildar ett fast driftställe. Samfundets alla

inkomster hör till förvärvskällan näringsinkomster. I exempel 1 är samfundets skattesats utomlands 20 procent och i exempel 2 är skattesatsen 26 procent. I exemplen har man antagit att filialens skattebas är lika stor i

Finland och källstaten. Dessutom har man i exemplen förmodat att filialens förlust år 2 räknas av år 3 från filialens inkomst i den stat där verksamheten äger rum.

Tabell I

Exempel 1

	Finland		Källstat		
	Huvudrörelsens resultat	Huvudrörelsens inkomst efter förlustavdrag från det föregående året	Filial	Sammanlagt	Skatt i Finland (26 %)
År 1	- 500,00	0,00	200,00	- 300,00	0,00
År 2	1 000,00	700,00	- 300,00	400,00	104,00
År 3	800,00	0,00	600,00	1 400,00	364,00

	Skatt i utlandet (20 % förlusten från det föregående året har dragits av från inkomsten)	Avräkningens högsta belopp ((Utländsinkomst/den totala inkomsten)* skatt i Finland)*	Avräkning av skatt	Skatt som betals till Finland	Oanvänd avräkning av utländsk skatt under skatteåret	
År 1	40,00	0,00	0,00	0,00	40,00	Använt år 3
År 2	0,00	0,00	0,00	104,00	0,00	
År 3	60,00	156,00	100,00	264,00	0,00	

Exempel 2

	Finland		Källstat		
	Huvudrörelsens resultat	Huvudrörelsens inkomst efter förlustavdrag från det föregående året	Filial	Sammanlagt	Skatt i Finland (26 %)
År 1	- 500,00	0,00	200,00	- 300,00	0,00
År 2	1 000,00	700,00	- 300,00	400,00	104,00
År 3	800,00	0,00	600,00	1 400,00	364,00

	Skatt i utlandet (26 % förlusten från det föregående året har dragits av från inkomsten)	Avräkningens högsta belopp ((Utländsinkomst/den totala inkomsten)* skatt i Finland)*	Avräkning av skatt	Skatt som betals till Finland	Oanvänd avräkning av utländsk skatt under skatteåret	
År 1	52,00	0,00	0,00	0,00	52,00	Använt år 3
År 2	0,00	0,00	0,00	104,00	0,00	
År 3	78,00	156,00	130,00	234,00	0,00	

* Avräkning kan inte medges om skatt inte påförs i Finland eller om utländsinkomsten för skatteåret är noll eller förlustbringande.

Enligt 9 § i lagen är den skattskyldige skyldig att lämna underrättelse i det fall att den

skatt som betalats enligt den föreslagna 2 §, som kan utgöras av antingen den betalda

slutliga skatten eller förskottsskatten, ändras. Den skattskyldige är skyldig att lämna under rättelse, om den betalda slutliga skatten inte till sin storlek överensstämmer med den betalda förskottsskatt som avräknats. På rättelser som görs på basis av den skattskyldiges underrättelse tillämpas bestämmelserna om skatterättelse i lagen om beskattningsförfarande. På kvarskatt och skatt som återbärs fastställs räntepåföljder enligt 77 § i lagen om beskattningsförfarande. Enligt 11 § i lagen om beskattningsförfarande kan Skattestyrelsen, skatteverket eller besvärinstansen uppmana den skattskyldige att lämna de kompletterande uppgifter, utredningar och verifikationer som behövs vid beskattningen eller handläggningen av ett överklagande. På grundval av bestämmelsen kan Skatteförvaltningen uppmana den skattskyldige att lämna en verifikation på den betalda slutliga utländska skatten bl.a. då avräkningen av den utländska skatten vid verkställandet av beskattningen har medgetts enligt den utländska förskottsskatt som betalats i överensstämmelse med den föreslagna 2 §. På så sätt kan Skatteförvaltningen försäkra sig om det slutliga utländska skattebeloppet också i fall där den skattskyldige försummar sin anmälningsskyldighet.

Enligt 1 § 3 mom. i förfarandelagen tillämpas lagen på de statliga inkomstskatterna, kommunalskatten, kyrkoskatten och inkomstskatten för samfund. Enligt 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också lagen om beskattningsförfarande på bl.a. dessa skatter. Vad som i lagen om beskattningsförfarande i dess egenskap av allmän lag föreskrivs om skatteförhöjning och straffbestämmelser kan också tillämpas då en skattskyldig försummar sin anmälningsskyldighet enligt 9 § i förfarandelagen.

8 §. Bestämmelsen i 8 § 1 mom. om att avräkning av utländsk skatt ska yrkas skriftligen hos länsskatteverket föreslås bli ersatt med en bestämmelse om ett skriftligt yrkande vid verkställandet av beskattningen. På grund av omorganiseringen av Skatteförvaltningen finns länsskatteverken inte längre. Den behöriga myndigheten fastställs i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om Skatteförvaltningen (237/2008). Avsikten är att på avräkning av utländsk skatt ska bl.a. i sam-

band med ändringssökande bestämmelserna i 8 § 3 mom. fortfarande tillämpas.

Det föreslås att ordalydelsen i 8 § 1 och 3 mom. ändras så att den motsvarar den definition på betald utländsk skatt som föreslås bli fogad till 2 § i lagen. Enligt förslaget ska det i nämnda lagrum nämnas enbart att skatten har betalats och i lagrummet slopas uttrycket att skatten är slutlig och att skatten betalats. Med betald skatt avses slutlig skatt som betalats enligt den föreslagna 2 § eller också förskottsskatt som betalats i en situation som avses i 2 §.

2.2 Lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund

6 §. Det föreslås att 6 § i bassamfundslagen ändras så att den är förenlig med den föreslagna ändringen av 5 § i förfarandelagen. Den skatt som ett utländskt bassamfund betalar till en främmande stat och som inte i sin helhet kan avräknas från den skatt som i Finland påförs bassamfundets inkomst, ska på den skattskyldiges yrkande kunna dras av från den skatt som under de fem följande skatteåren påförs inkomster som beskattas enligt bassamfundslagen. Avsikten är att tiden för avräkning av utländsk skatt förlängs till fem år jämfört med ett år i den gällande lagen.

3 Propositionens konsekvenser

I propositionen föreslås att i stället för den utländska slutliga skatten ska sådan utländsk förskottsskatt som motsvarar den slutliga skatten i vissa fall kunna avräknas från den skatt som påförs i Finland. Det föreslås att avräkningens högsta belopp inte längre ska beräknas separat för varje land. Dessutom föreslås det att den tid under vilken skatt som betalats i utlandet kan avräknas från skatt som påförs samma inkomst i Finland ska förlängas. Motsvarande förlängning av avräkningstiden föreslås också i bassamfundslagen. Avsikten är att den ordning i vilken oanvända avräkningar av utländsk skatt dras av också ska ändras. Den skatt som påförs i Finland rättas till förmån eller nackdel för

den skattskyldige när beskattningen i utlandet har slutförts och säkerhet fås om det utländska skattebeloppet som ska avräknas i Finland. Ändringen föreslås gälla beskattningen av både samfund och fysiska personer.

Enligt uppgifter som Skatteförvaltningen lämnat har skatter som inhemska samfund betalt utomlands avräknats i Finland till ett belopp av ca 134,2 miljoner euro år 2005, ca 216,5 miljoner euro år 2006 och ca 169,5 miljoner euro år 2007. I beskattningen av fysiska personer har utländska skatter avräknats till ett belopp av inemot 26,3 miljoner euro år 2006 och ca 36,6 miljoner euro år 2007.

Det kan uppskattas att då tiden för avräkning av oanvända avräkningar av utländsk skatt förlängs, avräkningsordningen ändras och beräkningen av avräkningens högsta belopp separat för varje land slopas kommer en allt större del av de oanvända avräkningarna av utländsk skatt att kunna räknas av från skatten i Finland. De föreslagna ändringarna uppskattas minska Finlands beskattningsutfall av inkomster som beskattas utomlands. Den omständigheten att utländska skatter som räknas av på grundval av förskottsskatt som betalats i utlandet avräknas i anslutning till den ordinarie beskattningen i Finland medför dessutom att inflödet av skatteinkomster för skattetagarna senareläggs. I sådana fall där beloppet av den slutliga utländska skatten vid verkställandet av beskattningen är mindre än den skatt som avräknats, ska vid ändring av den skatt som debiterats i Finland på kvarskatten beräknas en ränta enligt 77 § i lagen om beskattningsförfarande. På motsvarande sätt ska ränta också beräknas på den skatt som återbärs.

De föreslagna lagändringarna ökar Skatteförvaltningens arbetsbörda i viss mån och torde förutsätta en ändring av Skatteförvaltningens system. Redan nu är situationen den att man är tvungen att göra exempelvis skatterättelser om det inte vid verkställandet av beskattningen finns uppgifter om det slutliga beloppet av utländsk skatt. Enligt uppskatt-

ning kommer Skatteförvaltningens arbetsbörda inte att öka till dessa delar.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om propositionen har begärts hos Skatteförvaltningen, Koncernskattecentralen, Finlands näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf samt professor Esko Linakangas och professor Marjaana Helminen.

I utlåtandena har de föreslagna ändringarna i regel understötts och dessutom har det ansetts att förslagen är väl motiverade och att de bidrar till att förbättra förfarandelagens syfte, dvs. att undanröja dubbelbeskattning. I utlåtandena har det också framställts förslag till ändringar av propositionen. De ändringar som föreslagits i utlåtandena har i propositionen beaktats bl.a. i motiveringen genom att man till propositionen fogat förslag om att avräkningens högsta belopp inte ska beräknas separat för varje land och om ändring av 6 § i bassamfundslagen.

5 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010. Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2010.

I enlighet med ikraftträdandebestämmelsen ska exempelvis den föreslagna avräkningstiden på fem år i fråga om oanvänd avräkning av utländsk skatt tillämpas första gången på sådana oanvända avräkningar av utländsk skatt som uppkommer i samband med den beskattning som verkställs för år 2010. Enligt förslaget ska avräkningstiden på fem år inte tillämpas på sådana oanvända avräkningar av utländsk skatt som uppkommit under tidigare år. Avsikten är att ikraftträdandebestämmelsen i bassamfundslagen tillämpas på motsvarande sätt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995) 2, 4, 5 och 8 §,
av dem 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1283/2003, 1178/2004 och 1148/2005 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1283/2003, som följer:

2 §

Avräkningsmetoden

Dubbelbeskattning undanröjs, om inte något annat bestäms eller föreskrivs någon annanstans, genom att den skatt som betalats i den främmande staten avräknas enligt 3—5 § från den skatt som i Finland ska betalas på samma inkomst (*avräkningsmetoden*). En utländsk skatt anses vara betald, när den slutliga utländska skatten har betalats eller, om den slutliga utländska skatten inte är betald, när den förskottsskatt som motsvarar den utländska skatten har betalats.

4 §

Avräkningens högsta belopp

Avräkningen får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas på inkomst som förvärvats i en främmande stat.

Avräkningens högsta belopp beräknas enligt förvärvskälla och, i fråga om beskattningen av fysiska personer och dödsbon, enligt inkomstslag. Avräkningen av utländsk skatt är högst en lika stor del av den skatt som här ska betalas på den inkomst som hänför sig till förvärvskällan eller inkomstslaget som det sammanlagda beloppet av de inkomster som förvärvats i främmande stater är av den inkomst som hänför sig till förvärvskällan eller inkomstslaget. När dessa relationstal räknas ut, anses som inkomster de belopp som fås när utgifterna för förvärvandet och bibehållandet av inkomsterna och

de räntor som hänför sig till dessa inkomster dras av från inkomsterna.

I de uträkningar som avses i denna paragraf hänförs till inkomster förvärvade i en främmande stat endast de inkomster som är skattepliktiga i Finland och på vilka i staten i fråga ska betalas skatt som avräknas enligt denna lag. På motsvarande sätt ska endast inkomster som är skattepliktiga i Finland betraktas som inkomst av en förvärvskälla eller ett inkomstslag.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan avräkningen i fråga om räntor som hör till tillämpningsområdet för rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar överstiga beloppet av de skatter som ska betalas i Finland.

5 §

Oanvänd avräkning av utländsk skatt

Om beloppet av de skatter som betalats i den främmande staten inte avräknas i sin helhet på grund av de begränsningar som anges i 4 §, ska det belopp som inte avräknas (*oanvänd avräkning av utländsk skatt*) på den skattskyldiges yrkande räknas av från de skatter som under de fem följande skatteåren påförs sådan inkomst som ska hänföras till samma förvärvskälla eller samma inkomstslag. Oanvända avräkningar av utländsk skatt kan avräknas under de fem följande skatteåren. De oanvända avräkningarna av utländsk skatt avräknas i den ordning de har uppkommit. Efter att den oanvända avräkningen av utländsk skatt har avräknats, av-

dras beloppet av de utländska skatter som ska avräknas för samma skatteår.

I fråga om räntor som avses i 4 § 4 mom. kan den del av avräkningen som överstiger beloppet av de skatter som ska betalas i Finland för samma inkomst avräknas från statlig skatt som under samma skatteår påförs annan inkomst. Det belopp som inte kan avräknas återbetalas till den skattskyldige.

8 §

Förfarande

Den skattskyldige ska skriftligen yrka avräkning av utländsk skatt vid verkställandet av beskattningen. Den skattskyldige ska lägga fram en redogörelse av vilken framgår beloppet av och grunderna för skatten till den främmande staten och att skatten till den främmande staten har betalats samt andra omständigheter som behövs för att avräkning ska kunna medges. Av en handling på främmande språk ska dessutom lämnas en

översättning till finska eller svenska som gjorts av en auktoriserad translator eller någon annan tillförlitlig översättning till finska eller svenska.

Har den skattskyldige visat att förutsättningarna för medgivande av avräkning annars uppfylls, men inte kan lägga fram en redogörelse för alla de omständigheter som nämns i 1 mom., kan avräkning medges till ett skäligt belopp.

Avräkning av utländsk skatt ska yrkas innan beskattningen slutförs. Har skatten till den främmande staten inte betalats före det eller har yrkandet av någon annan orsak inte kunnat framställas inom nämnda tid, kan den skattskyldige även efter detta framställa yrkande på rättelse av avräkningen. På detta yrkande liksom på annan ändring av avräkning som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.

2.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 680/2008, som följer:

6 §

Avräkning av utländsk skatt

Från skatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de inkomstskatter som det utländska bassamfundet har betalt på samma inkomst till en främmande stat. Om beloppet av de skatter som det utländska bassamfundet betalat inte kan avräknas i sin helhet, ska på den skattskyldiges yrkande det belopp som inte avräknats dras av från den skatt som de fem följande skatteåren ska betalas på inkomst som beskattas enligt denna lag. På oanvänd avräkning tillämpas bestämmelserna i 5 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Om det utländska samfundet har hemvist i en stat med vilken Finland har ett gällande

avtal för undvikande av dubbelbeskattning, avräknas enligt 1 mom. de skatter som enligt avtalet ska avräknas till förmån för den skattskyldige, om denne har betalt dem. Med stöd av detta moment görs inga avräkningar för skatt som enligt avtalet ska avräknas, till den del den överstiger det faktiska skattebelopp som bassamfundet har betalt.

En avräkning som avses i 1 och 2 mom. får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas för samma inkomst. I fråga om beloppet av avräkningen iakttas i tillämpliga delar lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

1.

Lag**om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995) 2, 4, 5 och 8 §,
 av dem 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1283/2003, 1178/2004 och 1148/2005 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1283/2003, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Avräkningsmetoden

Dubbelbeskattning undanröjs, om inte något annat stadgas eller bestäms på annat ställe genom att den skatt som betalats i den främmande staten avräknas enligt 3—5 § från den skatt som i Finland skall betalas på samma inkomst (*avräkningsmetoden*).

4 §

Avräkningens högsta belopp

Avräkningen får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland skall betalas på inkomst som förvärvats i en främmande stat.

Avräkningens högsta belopp beräknas *separat för varje land*, förvärvskälla och, i fråga om beskattningen av fysiska personer och dödsbon, inkomstslag. Avräkningen av utländsk skatt är högst en lika stor del av den skatt som här skall betalas på den inkomst som hänför sig till förvärvskällan och inkomstslaget som den inkomst som förvärvats i den främmande staten är av den inkomst som hänför sig till förvärvskällan och inkomstslaget. När dessa relationstal räknas ut,

Föreslagen lydelse

2 §

Avräkningsmetoden

Dubbelbeskattning undanröjs, om inte något annat bestäms eller föreskrivs någon annanstans, genom att den skatt som betalats i den främmande staten avräknas enligt 3—5 § från den skatt som i Finland ska betalas på samma inkomst (*avräkningsmetoden*). *En utländsk skatt anses vara betald, när den slutliga utländska skatten har betalats eller, om den slutliga utländska skatten inte är betald, när den förskottsskatt som motsvarar den utländska skatten har betalats.*

4 §

Avräkningens högsta belopp

Avräkningen får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas på inkomst som förvärvats i en främmande stat.

Avräkningens högsta belopp beräknas *enligt* förvärvskälla och, i fråga om beskattningen av fysiska personer och dödsbon, *enligt* inkomstslag. Avräkningen av utländsk skatt är högst en lika stor del av den skatt som här *ska* betalas på den inkomst som hänför sig till förvärvskällan *eller* inkomstslaget som *det sammanlagda beloppet av de inkomster* som förvärvats i främmande *stater* är av den inkomst som hänför sig till förvärvskällan *eller* inkomstslaget. När dessa re-

anses som inkomster de belopp som fås när utgifterna för förvärvandet och bibehållandet av inkomsterna och de räntor som hänför sig till dessa inkomster dras av från inkomsterna.

I de uträkningar som avses i denna paragraf hänförs till inkomster förvärvade i en främmande stat endast de inkomster som är skattepliktiga i Finland och på vilka i staten i fråga skall betalas skatt som avräknas enligt denna lag. På motsvarande sätt hänförs till inkomster av förvärvskälla och inkomstslag endast de inkomster som är skattepliktiga i Finland.

Utan hinder av 1 mom. kan avräkningen i fråga om räntor som hör till tillämpningsområdet för Europeiska unionens råds direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar överstiga beloppet av de skatter som skall betalas i Finland.

5 §

Oanvänd avräkning av utländsk skatt

Om beloppet av de skatter som betalats i den främmande staten inte avräknas i sin helhet på grund av de begränsningar som 4 § stadgar, kan det belopp som inte avräknas (*oanvänd avräkning av utländsk skatt*) på den skattskyldiges yrkande räknas av från de skatter som det därpå följande skatteåret påförs på sådan inkomst från samma stat som skall hänföras till samma förvärvskälla och inkomstslag. Oanvända avräkningar av utländsk skatt kan avräknas det följande skatteåret endast till de delar som avräkningens högsta belopp då överstiger beloppen av de utländska skatter som skall avräknas för samma skatteår.

I fråga om räntor som avses i 4 § 4 mom. kan den del av avräkningen som överstiger beloppet av de skatter som skall betalas i Finland för samma inkomst avräknas från statlig skatt som under samma skatteår påförs annan inkomst. Det belopp som inte kan avräknas återbetalas till den skattskyldige.

lationstal räknas ut, anses som inkomster de belopp som fås när utgifterna för förvärvandet och bibehållandet av inkomsterna och de räntor som hänför sig till dessa inkomster dras av från inkomsterna.

I de uträkningar som avses i denna paragraf hänförs till inkomster förvärvade i en främmande stat endast de inkomster som är skattepliktiga i Finland och på vilka i staten i fråga ska betalas skatt som avräknas enligt denna lag. På motsvarande sätt inkomster som är skattepliktiga i Finland betraktas som inkomst av en förvärvskälla *eller* ett inkomstslag.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan avräkningen i fråga om räntor som hör till tillämpningsområdet för *rådets* direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar överstiga beloppet av de skatter som ska betalas i Finland.

5 §

Oanvänd avräkning av utländsk skatt

Om beloppet av de skatter som betalats i den främmande staten inte avräknas i sin helhet på grund av de begränsningar som anges i 4 §, ska det belopp som inte avräknas (*oanvänd avräkning av utländsk skatt*) på den skattskyldiges yrkande räknas av från de skatter som *under de fem följande skatteåren* påförs sådan inkomst *som ska* hänföras till samma förvärvskälla *eller* samma inkomstslag. Oanvända avräkningar av utländsk skatt kan avräknas *under de fem följande skatteåren. De oanvända avräkningarna av utländsk skatt avräknas i den ordning de har uppkommit. Efter att den oanvända avräkningen av utländsk skatt har avräknats, avdras beloppen av de utländska skatter som ska avräknas för samma skatteår.*

I fråga om räntor som avses i 4 § 4 mom. kan den del av avräkningen som överstiger beloppet av de skatter som ska betalas i Finland för samma inkomst avräknas från statlig skatt som under samma skatteår påförs annan inkomst. Det belopp som inte kan avräknas återbetalas till den skattskyldige.

8 §

Förfarande

Den skattskyldige skall yrka avräkning av utländsk skatt skriftligen hos länsskatteverket. Den skattskyldige skall lägga fram utredning om beloppet av skatten till den främmande staten och om grunden för skatten samt om att skatten till den främmande staten är slutlig och att skatten betalats samt om övriga omständigheter som är behövliga för medgivande av avräkning. En handling som är avfattad på främmande språk skall dessutom inges i översättning till finska eller svenska, som utförts av en auktoriserad translator, eller i annan tillförlitlig översättning.

Har den skattskyldige visat att förutsättningar för medgivande av avräkning annars föreligger, men inte förmår lägga fram samtliga utredningar som nämns i 1 mom., kan avräkning medges till ett skäligt belopp.

Avräkning av utländsk skatt skall yrkas innan beskattningen avslutas. Om skatten till den främmande staten inte desförinnan har betalats slutligt eller om yrkandet av någon annan orsak inte har kunnat göras inom nämnda tid, kan den skattskyldige även efter detta framföra yrkande på rättelse av avräkningen. På detta yrkande liksom på annan ändring av avräkning som avses i denna lag tillämpas stadgandena om rättelse av beskattningen.

8 §

Förfarande

Den skattskyldige *ska skriftligen* yrka avräkning av utländsk skatt *vid verkställandet av beskattningen*. Den skattskyldige *ska* lägga fram *en redogörelse av vilken framgår* beloppet av och grunderna för skatten till den främmande staten och att skatten till den främmande staten *har* betalats samt *andra* omständigheter som behövs för att avräkning ska kunna medges. Av en handling på främmande språk ska dessutom *lämnas en* översättning till finska eller svenska som gjorts av en auktoriserad translator eller någon annan tillförlitlig översättning *till finska eller svenska*.

Har den skattskyldige visat att förutsättningarna för medgivande av avräkning annars uppfylls, men inte kan lägga fram *en redogörelse för alla de omständigheter* som nämns i 1 mom., kan avräkning medges till ett skäligt belopp.

Avräkning av utländsk skatt ska yrkas innan beskattningen *slutförs*. Har skatten till den främmande staten inte betalats före det eller har yrkandet av någon annan orsak inte kunnat *framställas* inom nämnda tid, kan den skattskyldige även efter detta framställa yrkande på rättelse av avräkningen. På detta yrkande liksom på annan ändring av avräkning som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.*

2.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 680/2008, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Avräkning av utländsk skatt

Från skatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de inkomstskatter som det utländska bassamfundet har betalt på samma inkomst till en främmande stat. Om beloppet av de skatter som det utländska bassamfundet betalat inte kan avräknas i sin helhet, kan det belopp som inte avräknats, på den skattskyldiges yrkande dras av från den skatt som det följande skatteåret med stöd av denna lag betalas på inkomsten. På oanvänd avräkning tillämpas bestämmelserna i 5 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Om det utländska samfundet har hemvist i en stat med vilken Finland har i kraft ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, avräknas enligt 1 mom. de skatter som enligt avtalet skulle avräknas till förmån för den skattskyldige om denne hade betalt dem. Med stöd av detta moment görs inga avräkningar för skatt som enligt avtalet skulle avräknas, till den del som den överskrider det faktiska skattebelopp som bassamfundet har betalt.

En avräkning som avses i 1 och 2 mom. får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas för samma inkomst. I fråga om beloppet av avräkningen iakttas i tillämpliga delar lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.

Föreslagen lydelse

6 §

Avräkning av utländsk skatt

Från skatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de inkomstskatter som det utländska bassamfundet har betalt på samma inkomst till en främmande stat. Om beloppet av de skatter som det utländska bassamfundet betalat inte kan avräknas i sin helhet, ska på den skattskyldiges yrkande det belopp som inte avräknats dras av från den skatt som *de fem* följande skatteåren ska betalas på inkomst som beskattas enligt denna lag. På oanvänd avräkning tillämpas bestämmelserna i 5 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Om det utländska samfundet har hemvist i en stat med vilken Finland har ett *gällande* avtal för undvikande av dubbelbeskattning, avräknas enligt 1 mom. de skatter som enligt avtalet ska avräknas till förmån för den skattskyldige, om denne har betalt dem. Med stöd av detta moment görs inga avräkningar för skatt som enligt avtalet ska avräknas, till den del den överstiger det faktiska skattebelopp som bassamfundet har betalt.

En avräkning som avses i 1 och 2 mom. får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas för samma inkomst. I fråga om beloppet av avräkningen iakttas i tillämpliga delar lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010.*